

Sanjosex: «La música és instint i, per tant, cal que m'entri per l'intestí»

El músic de la Bisbal d'Empordà publica avui el seu esperat tercer disc: «Al marge d'un camí»

GUILLEM VIDAL / Barcelona

● Han passat dos anys i nou mesos des de la publicació —mitjançant, com tots els seus llançaments, del segell Bankrobber— de *Temps i rellotge*, un dels discos catalans més aplaudits

d'aquest últim decenni. Hi havia, doncs, frisança per escoltar el tercer esforç discogràfic del bisbalenc Carles Sanjosé, *Sanjosex*, que arriba avui a les botigues nodrit d'una dotzena de cançons i emparat pel productor de moda a Ca-

talunya: Ricky Falkner. «*Al marge d'un camí* és més profund i introspectiu», diu l'autor. L'estrena és dissabte a L'Auditori de Girona, tot i que Sanjosex té dates, també, a Barcelona, Badalona, Manresa, Reus, Vic i Vilafranca.

Arquitecte de professió i veu de referència en el món de la cançó d'aquests últims anys a Catalunya, Carles Sanjosé ja fa temps que va de bòlit. *Al marge d'un camí* (el seu tercer disc, després de *Viva!* —2005— i *Temps i rellotge* —2007—), possiblement per això, s'ha fet pregar, però des d'avui ja està en circulació. «El grup [que a més de Sanjosé integren Miquel Sospedra al baix, Pep Mula a la bateria i Richie Álvarez al piano, als quals en els concerts s'hi afegirà ara un nou guitarrista: Xarim Pomelo] és més coherent i potent que mai, amb molta més força en directe», promet Sanjosex. «El disc —afegeix— no és tan fresc i quotidià com els anteriors, tot i que evidentment hi ha cançons fàcils i directes. Es pot dir que tenia ganes de canviar una mica d'aïres i procurar ser una mica més profund.»

Balls de l'Empordà

El segell Sanjosex, tanmateix, surt més reforçat que mai: una qualitat en els textos més que encomiable, uns passatges instrumentals amb més pes que en propostes anteriors, l'entrada en escena d'un productor (Ricky Falkner, «algú capaç —diu Sanjosex— de fer sonar els grups millor sense que perdin gens d'identitat») i, especialment, un sentit del rit-

Carles Sanjosé, en una de les imatges promocionals d'*Al marge d'un camí*. / TANIT PLANA

me força singular. «M'interessa furgar en la tradició d'aquí, tant pel que fa als ritmes com a les harmonies. El món anglosaxó ens ha influenciat molt i li hem d'estar molt agraïts, però ara toca autoafirmar-se, tot i que no és fàcil. A diferència dels nord-americans, que amb una tradició continuada mai no han deixat de ser ells mateixos, la nostra tradició va arribar a un moment que es va ta-

llar, de manera que cal que la tornem a assumir d'una forma no pas museística sinó natural», proposa. La cançó més representativa d'aquesta manera de pensar es titula *Techno* i és una curiosa manera de reivindicar els balls que s'han perdut a la zona de l'Empordà. «Hi ha un llibre que s'anomena *Dances i costums del Baix Empordà* que em va impressionar —apunta el bisbalenc—. Re-

collia unes dues-centes danses amb noms molt curiosos, de les quals només coneixia la *Dansa de la Mort* i alguna altra. Totes havien desaparegut! I això que només feia 150 anys. Vaig voler fer, per tant, un ball modern, un *techno* explicant com s'havien deixat perdre aquests balls antics.»

Homenatge a Dylan

No és, però, l'única gran

particularitat d'*Al marge d'un camí*. El disc, de 38 minuts, es clou amb un divertit tribut en clau de rumbeta a Bob Dylan, en la qual Sanjosex exposa la seva convicció que ell mateix va ser engendrat mentre sonava *Desire*. «Som fills d'una generació per a la qual Dylan, o Cohen, formen part d'una tradició a la qual no hem de renunciar. Dylan, per al meu pare, que ja havia tocat amb uns quants grups de música, ja era tot un referent.» El tribut, doncs, és per ell, tot i que li podia haver tocat a altres: «Ali Farka Touré o Camarón o John Lee Hooker... Em tira l'arrel. Els Beatles són bonfissims, però tenen aquest punt racional i analític que no m'entra tant. La música és instint i, per tant, cal que m'entri per l'intestí, pels baixos fons, per l'abdomen. Les estructures occidentals, massa racionalitzades, han acabat per avorrir-me.»

Aquesta mateixa setmana, Sanjosex torna a l'ofici del directe. Dimecres i dijous se l'espera a l'Helio-gàbal de Barcelona. Dissabte a l'Auditori de Girona (un concert amb entrada lliure per al qual, un cop acabat, el públic podrà fer l'aportació econòmica que vulgui). Diumenge actua a Badalona; el dia 29, a Manresa i durant el mes de febrer sonarà a Vic, Reus i Vilafranca del Penedès.